

Чака съ часове, даже и дни. Ето минава страхливата сърна или еленъ. Тѣ не подозиратъ, каква примка виси надъ тѣхъ. Неусѣтно рисътъ се хвърля върху животното, забива остритѣ си нокти въ гърба му, а зѣбитѣ — въ шията, прѣгризва жилитѣ му и го умъртвява. Имало е случаи, когато животното, съ вѣѣпенъ върху него рисъ, е бѣгало надалечъ. Така въ едно Норвежко село дотърчало подплашено стадо кози; на една отъ тѣхъ единъ младъ рисъ билъ забилъ тѣй дълбоко ноктитѣ си въ тѣлото ѝ, че самъ не могълъ да ги извади. Нещастната коза се хвърлѣла отъ една страна на друга, докль дошлитѣ на помощ хора не го застрѣляли.

Рисътъ е кръвожаденъ. Той умъртвява повече животни, отколкото му трѣбва да се нахрани.

Ако въ горитѣ, въ които живѣе, има достатъчно дивечъ, той се задоволява само съ него. Иначе той напада и на добитѣка, даже влиза и въ саятѣ. Ето що се случило еднажъ въ Швейцария. Единъ рисъ пробилъ дупка подъ стѣната на една сая. Той вече си мушналъ главата въ дупката, а въ това врѣме въ саята имало единъ козелъ. Храбриятъ козелъ го забѣлѣжилъ и безъ да се бави ударилъ го нѣколко пѣти съ рогата си тѣй, че той останалъ мъртавъ въ дупката.

Ловътъ на рисове е опасенъ. Той става съ опитни кучета. Кучето, щомъ подуши притаения на клона рисъ, съ лай извѣстява на ловцитѣ. Тѣ се приближаватъ прѣдпазливо и стрѣлятъ. Ала стрѣлбата трѣбва да